

Publicerad 2011-08-07 18:13 av Otyglad

Bävernylon

Som när man var liten,
när man låg i sin overall,
sin satans bävernylonmössa med öronlappar
och vattentäta skor.
När man låg i en snöhög
på kvällen
och allting verkade så överväldigande mäktigt.
Allt detta oändliga
svarta med de små,
hårt fixerade
stjärnorna
som distansgnistrade
och där föddes första frestelsen hos mig.
Min första kärlek.
Mitt första begär.
Precis som den mörka rymden
är mina känslor
mjuksköna som svart satin.
Samtidigt den dånande paniken,
tänk om man sögs bort
från joden ut i rymden?
Ensamhet och kyla,
det där drunknande
det där dunkande
medvetna som finns.
Rädslan att glömmas bort,
att stå där naken och expanderad
mitt ute i kosmos
utan din puls emot min,
utan overall,
utan bävernylonmössa,
inga vattentäta
kosmostäta
skor.
Med rädslan.
Att verkligen veta
att inget annat finns.
Förutom mina andetag.
Men ändå,

det där glimmande
långt borta,
som kallar.
Mångfacetterad och mångnyanserad,
skriande och så totaltryggande,
hypnotiserande
och helt
jävla
underbart.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Otyglad med Poeter.se id #38364 innehar upphovsrätten